

הגיהנםם להדלק באש הזו טרם שהגיע זמנם. שמקום אחד יש בגיהנםם לאותם שמחללים שבתות, ואותם שענושים בגיהנםם מקללים את אותו שהדליק גר טרם שהגיע זמנו, ואומרים לו: (ישעיה כב) הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר וגו', (שם) צנוף יצנפה צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים.

משום שאין ראוי הוא להדליק אש כשיצאת שבת עד שישאל מבדילים בתפלה ומבדילים על הכוס, משום שעד אותו הזמן שבת היא, וקדשת השבת שולטת עלינו. ובשעה שמבדילים על הכוס, כל אותם החילות וכל אותם המחנות שהתמנו על זמות החל, כל אחד ואחד ישוב למקומו ולעבודתו שהתמנה עליה.

משום שכשנכנסה שבת והתקדש היום, הקדש מתעורר ושולט בעולם, והחל מתבטל שלטונו, עד השעה שיוצאת השבת לא שבים למקומם. ואף על גב שיוצאת שבת, לא שבים למקומם עד הזמן שישאל אומרים ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחל. אז הקדש מסתלק, והמחנות שהתמנו על זמות החל מתעוררים ושבים למקומם, כל אחד ואחד על משמרתו שהפקד עליה. ועם כל זה לא שולטים עד שיהיו אורות מסוד הנר. וכלם נקראים מאורי האש, משום [שמאור האש ששופע] [נ"א] שמפור עמוד האש] ומיסוד האש באים כלם ושולטים על העולם הפתוח. וכל זה כשאדם מדליק גר טרם השלימו ישראל את הקדשה דסדרא.

אבר אי איהו ממתין עד שישלימו קדשה דסדרא, אותם

דאוקיד שרגא במפקא דשבתא עד לא מטי ישראל לקדושא דסדרא דגרים לנורא דגיהנםם לאדלקא בהאי נורא עד לא מטא זמנייהו. דחד דוכתא אית בגיהנםם לאנון דקא מחללי שבתות, ואנון דענושין בגיהנםם לייטין ליה לההוא דאוקיד שרגא עד לא מטא זמניה, ואמרי ליה (ישעיה כב) הנה יי מטלטלך טלטלה גבר וגו' (ישעיה כב) צנוף יצנפה צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים.

בגין דלאו יאות הוא לאדלקא נורא כד נפיק שבתא עד דמבדלי ישראל בצלותא ומבדלי על פסא. בגין דעד ההוא זמנא שבת הוא, וקדושה דשבת שליט עלנא. ובשעתא דמבדילין על פסא כל אנון חילין וכל אנון משריין דאתמנן על יומי דחול, כל חד וחד יתיב לאתריה ופולחניה דאתמני עליה.

בגין דכד עאל שבתא ואתקדש יומא, קדש אתער ושלטי בעלמא, וחול אתעדי משולטנותא דיליה, עד שעתא דנפיק שבתא לא תייבין לאתרייהו. ואף על גב דנפיק שבתא לא תייבין לאתרייהו עד זמנא דאמרי ישראל ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול. כדין קדש אסתלק, ומשריין דאתמניאו על יומי דחול מתערין ותייבין לאתרייהו כל חד וחד על מטריה דאתפקד עליה. ועם כל דא לא שלטין עד דיהון נהורין מרזא דשרגא. וכלהון אקרון מאורי האש בגין (דמנהורא דנורא דנורא) (נ"א דמרוא דעמודא דנורא)

ומיסודא דנורא אתיאן פלהו ושלטין על עלמא תתאה. וכל דא כד בר נש אדליק שרגא עד לא שלימו ישראל קדושא דסדרא. אבר אי איהו ממתין עד דישלימו קדושא דסדרא, אנון חייבין דגיהנםם מצדיקין

עלייהו דינא דקדשא ברין הוא, ואנון
 מקיימי על ההוא בר נש כל ברכאן דקא
 אמרי צבורא (בראשית כז) ויתן לה האלהים מטל
 השמים (דברים כח) ברוך אתה בעיר וברוך אתה
 בשדה וגו'. (תהלים מא) אשרי משפיל אל דל
 ביום רעה ימלטהו יי. ביום רע מיבעי ליה,
 מאי ביום רעה. יומא דשלטא ההיא רעה
 למיסב נשמתי. אשרי משפיל אל דל דא
 הוא שכיב מרע לאסאה ליה מחובוי גבי
 קדשא ברין הוא. דבר אחר דא יומא דדינא
 שריא על עלמא אשתזיב מניה כמה דאתמר
 ביום רעה ימלטהו יי. יומא דאתמסר דינא
 לההוא רעה לשלטאה על עלמא (ספר): (דף טו
 ע"א).

פרשת בראשית

בריש (נ"א בראשית בחקמתא דמלכא גליף וכו') הורמנותא
 דמלכא, גליף גלופי (נ"א גליפין)
 בטהירו עלאה בוצינא דקרדינותא, ונפיק גו
 סתים דסתימו מרישא (נ"א מרוא) דאי"ן סו"ף
 קוטרא (פירוש עשין) בגולמא, נעיין בעזקא לא
 חנור ולא אוכם ולא סומק ולא ירוק ולא גוון
 פלל, פד (נ"א תדר) מדיד משיחא עביד גוונין
 לאנהרא, לגו בגו בוצינא נפיק (נ"א נפיק) חד
 נביעו דמניה אצטבעו גוונין לתתא. סתים גו
 סתימין דרזא דאי"ן סו"ף בקע ולא בקע
 אוירא דיליה לא אתיידע פלל, עד דמגו
 דחיקו דבקיעותיה נהיר נקודה חדא סתימא
 עלאה, בתר ההיא נקודה לא אתיידע פלל,
 ובגין כך אקרי ראשית מאמר קדמאה דכלא.

השלמה מהשממות (סימן א)

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
 הארץ ראשי תיבין אהו"ה דביה
 אתבריאו שמיא וארעא א"ה ביה אתבריאו

הרשעים שבגיהנם מצדיקים
 עליהם את דינו של הקדוש ברוך
 הוא, והם מקימים על אותו
 האיש כל הברכות שאומרים
 הצבור (בראשית כז) ויתן לה
 האלהים מטל השמים (דברים כח)
 ברוך אתה בעיר וברוך אתה
 בשדה וגו'. (תהלים מא) אשרי
 משפיל אל דל ביום רעה
 ימלטהו ה'. ביום רע היה צריך
 להיות, מה זה ביום רעה? היום
 ששולטת הרעה ההיא לקחת את
 נשמתו. אשרי משפיל אל דל -
 זהו שכיב מרע לרפאו מחטאו
 אצל הקדוש ברוך הוא. דבר
 אחר - זה היום שהדין שורה על
 העולם, נצול ממנו, כמו שנאמר
 ביום רעה ימלטהו ה'. היום
 שנמסר הדין לאותה רעה לשלט
 על העולם.

בראשית

בראש [נ"א בראשית בחקמת המלך חקק]
 רצון המלך חקק חקיקות באור
 עליון ניצוץ חזק, ויצא תוף
 נסתר הנספרים מראש [נ"א מסוד]
 האי"ן סו"ף עשן בגלם נעוץ
 בטבעת, לא לבן ולא שחר ולא
 אדם ולא ירק ולא גוון פלל.
 כשמדד מדידה, עשה צורות
 להאיר. לפנים בתוף המאור יצא
 מעין אחד שממנו נצבעו
 הצורות למטה. נסתר תוף
 הנספרים של סוד האי"ן סו"ף
 בקע ולא בקע את האויר שלו
 לא נודע פלל, עד שמתוף דחק
 הבקיעה שלו מאירה נקדה אחת
 נסתרת עליונה אחר אותה נקדה
 לא נודע פלל, ולכן נקראת
 ראשית, המאמר הראשון של
 הכל.

בראשית ברא אלהים את
 השמים ואת הארץ, ראשי
 תבות אהו"ה, שבו נבראו שמים
 וארץ. א"ה - בו נבראו השמים.